

Nr 163.

Av herr **Ekman, Carl Gustaf, m. fl.**, om åvägbringande av utredning och förslag rörande förbud mot tillverkning och import av maltdrycker med över 3,6 volymprocent alkoholhalt m. m.

Vid 1919 års lagtima riksdag väcktes, i enlighet med av riksdagens nykterhetsgrupp fattat beslut, i båda kamrarna likalydande motioner (I: 60, II: 224) om förbud för tillverkning och försäljning av maltdrycker av starkare alkoholhalt än $2\frac{1}{4}$ volymprocent. Motionerna avsågo närmast upprätthållande tills vidare av det faktiska förbud för tillverkning av starkare maltdrycker, som existerat under kristiden.

Bevillningsutskottet avstyrkte emellertid motionerna, under hänvisning bl. a. till, att riksdagen år 1917 begärt särskild lagstiftning rörande malt-drycker, inbryggda på stamvört med viss extrahalt och hållande mellan $2\frac{1}{4}$ och 3,6 proc. alkoholhalt. I enlighet med utskottets avstyrkande ut-låtande avslogos motionerna i båda kamrarna.

Senare under riksdagen antogs, som bekant, den nu sedan 1 jan. gällande s. k. pilsnerdricksförordningen, i samband varmed beslöts, att gruppera alla maltdrycker i tre särskilda klasser sålunda, att till klass I hänföras maltdrycker med upp till 2,25 proc. alkoholhalt (svagdricka), till klass II maltdrycker med över 2,25 upp till 3,6 proc. alkoholhalt (pilsner-dricka) och till klass III alla maltdrycker med högre än 3,6 proc. alko-holhalt (öl). Utav dessa hänföras i lagstiftningen endast grupp III till de egentliga rusdryckerna och därmed till kontroll från systembolagens sida, under det att som nyss nämnts för grupp II utfärdats en särskild försäljningsförordning.

Ehuru riksdagens nykterhetsgrupp alltjämt är av den övertygelsen — vilken för övrigt torde delas av det ojämförligt större antalet mera nykterhetsintresserade medborgare — att *alla* maltdrycker över 2,25 viktprocent alkoholhalt borde hänföras till rusdrycker och alltså enligt gruppens mening såsom rusdrycker behandlas, torde det dock icke vara antagligt, att riksdagen skulle, beträffande drycker av mellan 2,25—3,6 procents alkoholstyrka, nu kunna förmås upphäva sitt förra året fattade beslut rörande dessa dryckers förekomst och tillhandahållande. Den frågan torde nämligen på många håll anses böra definitivt avgöras först i samband med behandlingen av kravet på ett allmänt rusdrycksförbud. Däremot synas alla skäl tala för, att, oberoende av sistnämnda fråga, lagstiftningen nu bör resa hinder mot återupptagande av öltrafiken i dess tidigare omfattning. En sådan åtgärd borde, synes det, omkring sig kunna samla understöd från alla politiska partier och grupper. Under förhoppning att detta skall visa sig möjligt och leda till praktiska resultat, avstår därför riksdagens nykterhetsgrupp från att denna gång motionsledes framföra fjolårets mera vidsträckta yrkande på detta område.

Den motion, som härmed väckes, gäller sålunda drycker av klass III, det egentliga ölet. Beträffande detta finner gruppen skäligt söka åstadkomma att genom ett riksdagens initiativ detsamma icke vidare må här i landet tillverkas eller hit importeras.

För detta yrkande torde någon vidlyftig motivering icke vara erforderlig. Det synes vara tillräckligt erinra:

att tillverkning och import av maltdrycker av denna alkoholstyrka praktiskt sett sedan ett par år tillbaka icke förekommit här i landet;

att dessa starkare maltdrycker visat sig kunna utan olägenhet för någon ersättas av de svagare maltdryckerna;

att bryggerinäringen existerat och i regel lämnat god vinst även under den tid, tillverkningen av starkare maltdrycker varit inställd, samt

att det med konsumtion av *öl* i berusningssyfte förbundna fylleriet jämte alla dess följdföreteelser under denna tid så gott som fullständigt upphört, till fromma för lugnet och ordningen i synnerhet på vissa orter å landsbygden. Redan den tillverkning och försäljning av pilsnerdricka, som numera återupptagits, har börjat visa sig innebära en återgång till ett sämre förhållande i berörda avseende.

När sålunda dryckesbruket av starkare, ostridigt rusgivande ölsorter, till ingens skada, men till oförneklig och påtaglig nytta för såväl enskilda som samhället på grund av förhållandena upphört, kan riksdagens

nykterhetsgrupp icke föreställa sig annat än att i stort sett enighet borde kunna uppnås om att förebygga detta bruks återupptagande. Någon samhällsvinst borde väl också kristiden kunna tillåtas kvarlämna i kompensation för de många förluster och skador den medfört.

Under åberopande av vad sålunda anförts, få undertecknade å riksdagens nykterhetsgrupps vägnar föreslå, det riksdagen måtte:

a) i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, det Kungl. Maj:t täcktes vidtaga utredning om och till riksdagen avgiva förslag till sådana stadganden rörande tillverkning och import av maltdrycker, att dylika drycker med över 3,6 volymprocent alkoholhalt icke få inom landet tillverkas eller hit importeras;

b) för sin del förklara Kungl. Maj:t berättigad att under tiden tills dess definitiv sådan lagstiftning, som under punkt 1 avses, kan vara godkänd och utfärdad, genom kungl. kungörelse eller på annat sätt provisoriskt reglera tillverkningen och importen av maltdrycker därhän, att dylika drycker med över 3,6 volymprocent alkoholstyrka icke under samma tid få hit införas eller här tillverkas.

Därest vederbörande utskott skulle finna ett annorlunda formulerat beslut bättre ägnat att realisera motionens syfte, hemställes, det utskottet måtte gå i författning om härför erforderlig åtgärd.

Stockholm den 22 januari 1920.

Carl Ekman.

August Ljunggren.

Alfred Petré.